

Като че отъ небето просвѣтена заведнажъ, Недія остави стѣната о която са бѣ подпряла, колѣннич предъ Стратоника и като пригжрташе колѣнѣтъ ѝ, подигна къмъ нея угасналытъ си по симпатетически очи,

— Госпоже моя, рече ѝ като рыдаеше, ты си жена, имала си сестры, была си млада като мене, смли са, отърви ма! Не искамъ да ходиш вече на гнуснытъ онѣзи празници.

— Глупости! рече окаянната Ламя, като дръпнахъ грубо нѣжната ржка на момичето, която бѣ създадена само цвѣтъ да плете и да ги продава съ благодареніе. Като я исправи повтори, пакъ, глупости! робыня нема право да придврва толкосъ.

— Чувашъ ли, извика Бурбъ, като извади кесіята и я подрънкваше, чувашъ тѣзи музыка, любезная? ако не обуздаешъ неукротимата си кобыла, нема да чувашъ вече таквази музыка.

— Днесъ не е добръ туй момаче, рече Стратоника на Калана. За друга нощъ ще я намѣришъ готова.

— Ты! ты! кой другій е тука? извика Недія като обърташе оплашенытъ си погледы ва около изъ стаята, щото Каланъ обнеть отъ трепетъ станъ.

— Иди ми да повѣрвамъ, промърмора той, че ты ны вижда съ тѣзи си очи.

— Кой е тука? Хортувайте ради Бога! горкана азъ! ако да бѣхте слѣпы като мене не щѣхте да са покажете толкози жестоки и туй като рече заплака горко.

— Нека са махне отъ очитъ ми! извика нетърпѣливо Бурбъ не иогъ да слушамъ плачеве.

— Ела, рече Стратоника, като я блъскаше по рамото.

Недія са обърна назадъ съ рѣшително и достойно лице.

Чуйте ма, рече тя, азъ ви служъ вѣрно до сега, азъ благовъспитанната. . . О, моя майко, моя мила майчице, стънувала ли си нѣкога че тѣй ще испадна? и като отры сызытъ отъ очитъ си рече: каквото друго искате ще ви слушамъ, заповѣдайте ми, но отъ тѣзи манута ви казвамъ чисто, и знамъ колко жестоко сърце имате колкото сте строги и неумолимы, казвамъ ви чисто че нема да отидъ вече тамъ, и ако ма насилите ще прибѣгнъ на милостыта на самыя префектъ. Богове! чуйте ми клетвата, заклевамъ са да не отидъ.

Като распалены възлены пламнѣхъ очитъ на развратената амазонка. Като олуви за косата бѣдного момиче издигна си ржката, страшната ржка, която съ единъ ударъ можеше да строши слабытъ нѣжны и трѣпны членове на безоката. Може тѣзи мысль ѝ доде на